

מאמר
אני לדודי – ה'תשל"ד

מאת
כבוד קדושת
אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ תבוא, יום הבהיר ח"י אלול, ה'תשע"ד

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וארבע לבריאה
שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ תבוא, יום הבהיר ח"י אלול, יום הולדת את שני המאורות הגדולים, הבעש"ט (בשנת נח"ת) ואדמו"ר הזקן (בשנת קה"ת) — הננו מוציאים לאור מאמר ד"ה אני לדודי גוי (בהוצאה חדשה ומתוקנת), שנאמר בהתוועדות ח"י אלול, ה'תשל"ד*.* הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מ"אגרות-קודש", שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנוכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גוי", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ט"ו אלול, ה'תשע"ד

שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל
ברוקלין, נ"י.

(* לפני ארבעים שנה).

©

Published and Copyright 2014 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch, Inc.

5774 • 2014

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחי

בס"ד. יום ה' פ' כי תבוא, ח"י אלול, ה'תשל"ד

(הנחה בלתי מוגה)

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים¹, ואיתא בספרים², והובא בדרושי ומאמרי רבותינו נשיאינו³, שאני לדודי ודודי לי הוא ר"ת אלול, כיון שבאופן זה (תחילה אני לדודי ואח"כ דודי לי) היא כללות העבודה בחודש אלול, ונמשך גם בעשרה ימים שלאח"ז, שלכן סופי התיבות אני לדודי ודודי לי (ר"ת אלול) הם ד' יודי"ן, שרומזים לארבעים יום שמר"ח אלול עד יום הכיפורים⁴, שאז הי' הענין דסלחתי כדברך⁵, ויתירה מזה, בשמחה וברצון⁶, שזהו כללות הענין דאחרונים ברצון⁷, שתכלית השלימות בזה היתה ביוהכ"פ (כמבואר בכ"מ).

ב) והענין בזה, דהנה, חודש אלול הוא חודש החשבון על השנה שעברה, וגם חודש ההכנה על השנה הבאה⁸. ובזה גופא הנה החשבון (על השנה שעברה) וההכנה (לשנה הבאה) — שיכולים להיות בכמה אופנים — הם באופן של רחמים, שהרי חודש אלול הוא גם חודש הרחמים⁹, ומזה מובן, שכל ענין העבודה וכל פרטי ההמשכה וההשפעה שנעשים ע"י העבודה הם באופן של רחמים, ורחמים גדולים ביותר, עד ל"ג מדות הרחמים¹⁰ שאינן חוזרות ריקם¹¹, להיותם למעלה מכל מדידה והגבלה, למעלה מסדר השתלשלות. וכפי שמבאר רבינו הזקן¹² ענין זה ע"פ משל למלך שנמצא בשדה, שאז "רשאי"ן (ויכולים¹³)

(1) שה"ש ו, ג.	(8) ראה סה"מ תרצ"ו ס"ע 141 ואילך.
(2) אבודרהם סדר תפלת ר"ה ופירושה	וש"נ. ד"ה אני לדודי בסה"מ אידיש ע' 75.
פ"א. ועוד.	ע' 78.
(3) לקו"ת פ' ראה לב, א. ובכ"מ.	(9) ד"ה אני לדודי בסה"מ שם ע' 78.
(4) אבודרהם שם. לקו"ת דרושי ר"ה סד,	ובכ"מ.
א. ובכ"מ.	(10) ראה סידור האריז"ל להר"ש מרסקוב
(5) שלח יד, כ. וראה תנחומא פקודי יא.	בסדר כוונות ר"ח אלול בתחילתו. משנת
ועוד, וראה לקו"ש חכ"ד ע' 570 הערה 10.	חסידים מסכת אלול פ"א מ"ג. לקו"ת פ' ראה
וש"נ.	כד, ד ואילך. לב, סע"א ואילך.
(6) ראה פרש"י תשא לג, יא. עקב ט, יח.	(11) ר"ה יז, ב.
(7) פרש"י תשא שם. עקב שם, יא. שם	(12) לקו"ת שם, ב.
יוד, יוד. ועוד.	(13) סד"ה לך אמר לבי ה'ש"ת (סה"מ
	ה'ש"ת ע' 167. ה'ש"ת ע' 285).

כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם", והיינו, שהפנים והפנימיות של המלך הם באופן שמקבל ומראה לכל מי שרוצה, גם אלו שנמצאים לעת עתה בשדה. וזהו גם תוכן תורת רבינו הזקן בשם הבעש"ט¹⁴, שבחודש אלול עושים חשבון על כל השנה שעברה, כי, בחודש תשרי נתן לנו הקב"ה את כל הענינים בהקפה, ובמשך השנה צריך לשלם את החוב, ולכן, בבוא חודש אלול (בסוף השנה) עושה האדם חשבון, ומראה את רצונו (ומתחיל) לשלם את החוב — ע"י התשובה. וכאשר השי"ת רואה שרוצים ומשלמים את החוב, אזי הוא מוחל על שאר החוב, שזהו מה שנפעל בימי הסליחות. וזוהי גם ההכנה לנתינת ההקפה בשנה הבאה, דכיון שע"י עבודתו רואים שהוא נאמן, לכן נותנים לו גם בשנה הבאה, החל מכתובה וחתומה טובה, אע"פ שנמצאים עדיין בראשית ותחילת השנה, עוד לפני שעובד עבודתו בפועל.

ג) והנה כיון שחודש אלול הוא חודש החשבון על שנה שעברה וחודש ההכנה לשנה הבאה, הנה כל פרטי הענינים שבהם היא העבודה בשנה שעברה ובשנה הבאה [שבעבודה זו תלוי' גם ההמשכה וההשפעה מלמעלה], צריכים להיות נרמזים בשם החודש, שהרי שמו אשר יקראו לו בלה"ק הוא המהווה ומחי' ומקיים את הדבר הנקרא בשם זה (כתורת הבעש"ט שמביא רבינו הזקן בשער היחוד והאמונה¹⁵). וזהו מה שמבואר בכ"מ¹⁶ שבר"ת ד"אלול" נרמזים כל ג' הקוים (שבהם היא כללות העבודה) תורה עבודה וגמילות חסדים¹⁷, וגם ענין התשובה, שעל ידה נעשים כל עניני ג' הקוין באופן שהם טובים ומאירים (כמבואר¹⁸ בסדר לשון חז"ל¹⁹ תשובה ומעשים טובים, שע"י הקדמת התשובה הנה המעשים שלאח"ז הם טובים ומאירים).

ד) אמנם אע"פ שבפרטיות נחלקת העבודה לג' קוין, הרי זה רק בנוגע לאופן העבודה והפעולה, אבל בכללות התנועה ישנם ב' תנועות, סוד מרע ועשה טוב²⁰ (ועי"ז נעשה אח"כ הענין דבקש שלום ורדפהו²⁰).

14 קונטרס ומעין מאמר כד פ"א. ד"ה אני לדודי שם. כתר שם טוב (קה"ת, תשס"ד) הוספות סקצ"א. וש"נ.
15 בתחלתו.
16 ראה לקו"ש שם ע' 177. וש"נ.
17 אבות פ"א מ"ב.
18 לקו"ת מטות פב, א. דרושי שמע"צ פה, א. שה"ש יז, ג. וראה תו"א מג"א בתחלתו.
19 ברכות יז, א.
20 תהלים לד, טו.

והענין בזה, כידוע תורת הבעש"ט (שמביא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו במאמר ד"ה אני לדודי²¹) שהכוונה ברע (וטוב) היא בדקות, היינו, שזהו רע (רק) בערך הטוב. דהנה, בכל הדברים המותרים (שבהם היא עיקר עבודת האדם) יש גוף ונפש (כמבואר בארוכה בכ"מ שהענין דגוף ונפש ישנו בכל דבר שבעולם²²), והגוף בערך הנפש — כמו כללות הגשמיות בערך ברוחניות — נקרא בשם רע²³. וזוהי העבודה דסור מרע, שלא לרצות את התענוג שבגשמיות הדבר (שזהו הרע שבו). ולאח"ז צ"ל עשה טוב, להתענג על הטוב שבדבר, שזוהי רוחניות הדבר.

רע"י הקדמה זו בא אח"כ לעבודה דבקש שלום, שעושה שלום בין הרע לטוב, בין הגשמיות להרוחניות, החל מהשלום שבין הגוף לנשמה. וכידוע תורת הבעש"ט²⁴ על הפסוק²⁵ כי תראה חמור שונאך גו', שכאשר מעיינים בחומר הגוף (חמור), אזי העבודה היא לראות שהוא שונאך — בדקות עכ"פ, כנ"ל בפירוש סור מרע, שנקרא רע (רק) בערך הנפש ובערך הרוחניות. דהנה, גם הגוף והגשמיות של איש ישראל הם עניני קדושה²⁶, ועד שהתורה חסה על ממונם של ישראל²⁷. וענין זה נאמר בנוגע לכל אחד מישראל מבלי הבט על מעמדו ומצבו, אפילו מי שנמצא בשפל המדריגה, הנה גם על ממונו חסה התורה, ולכן יש בתורה הוראה בפועל שצריך לפנות את הבית בטרם יבוא הכהן לראות את הבית, כדי שלא לגרום לו איבוד ממונו²⁸, וטעם הדבר, דכיון שמדובר אודות איש ישראל, הנה אפילו על ממונו — שרחוק בערך מהנשמה עוד יותר מהגוף — חסה התורה (חסה דייקא, שהו"ע הרחמים). אלא שאעפ"כ צריכה להיות התחלת העבודה באופן דסור מרע, שלא ירצה התענוג הגשמי שבדבר, ועד לאופן שהוא סר ממנו. וזהו גם הטעם שאין צורך בשבירת גשמיות הגוף ע"י תעניות וסיגופים (כהמשך תורת הבעש"ט הנ"ל), כי אם באופן שיש אצלו כל ענין הגשמיות, אלא שהתענוג שלו מונח בהרוחניות שבדבר, שזהו"ע דעשה טוב (כנ"ל). ועד שנעשה גם הענין

שם טוב שם סכ"א. וש"נ.

(25) משפטים כג, ה.

(26) ראה זח"ג ע, ריש ע"ב. שו"ע אדה"ז

אור"ח (מהדו"ב) סוס"ד. וראה גם ספר השיחות תורת שלום ע' 120 ואילך.

(27) ר"ה כז, א. וש"נ. וראה כתר שם טוב

סרי"ח. אור תורה להה"מ סתי"ג.

(28) ראה מצורע יד, לו ובתו"כ ופרש"י.

(21) סה"מ אידיש ע' 75 ואילך. הועתק

ב"היום יום" ה מנחם-אב. כתר שם טוב שם סס"א.

(22) ראה גם תניא שעהיה"א פ"א.

(23) ראה גם סה"מ עת"ר ע' כו ואילך.

תרצ"ב ע' מט ואילך.

(24) אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג

ע' שכה. הועתק ב"היום יום" כח שבט. כתר

דבקש שלום, היינו, שהעבודה היא באופן דעזוב תעזוב עמו (כסיום תורת הבעש"ט הנ"ל), ע"י הגוף והנשמה ביחד, שנעשה שלום ביניהם, ועד להפירוש דשלום מלשון שלמות²⁹.

ומזה בא אח"כ לעבודה שהיא (לא רק באופן דבקש שלום, אלא גם באופן דרדפהו, שהו"ע הריצה והמרוצה, שזה מורה שענין זה הוא אצלו בתוקף הרצון (והתשוקה), שהרי רצון הוא מלשון מרוצה³⁰, ועד למרוצת הנפש עצמה, כמבואר בכ"מ³¹ בענין מעלת הרצון לגבי כחות פנימיים.

(ה) **והנה** נוסף על כללות העבודה בהחשבון (באופן של רחמים) על כל השנה שעברה, באופן שמראה שרוצה ומתחיל לשלם את החוב ע"י התשובה (כנ"ל), שענין זה נעשה במשך כל חודש אלול, חודש הרחמים, שחודר כולו בהגילוי די"ג מדות הרחמים כפי שהם באופן דמלך בשדה, ישנו גם החשבון על השנה שעברה בפרטיות יותר כ"ב ימים אחרונים של חודש אלול, שתחילתם בח"י אלול, כמאמר רבינו נשיאנו כ"ק מו"ח אדמו"ר³² שבי"ב ימים אלו צ"ל החשבון על השנה שעברה באופן של יום לחודש, החל מח"י אלול שבו הוא החשבון (ברחמים) על חודש תשרי שעבר, ולפי התחלה זו נקבע אופן עריכת החשבון של כל י"ב חדשי השנה.

והענין בזה, דהנה ידוע פתגם חסידים הראשונים³³ בנוגע לח"י אלול, יום הולדת שני המאורות הגדולים, הבעש"ט ורבינו הזקן³⁴, שיום זה ממשיך חיות בכל עניני עבודת חודש אלול וגם בכל עניני ההמשכות וההשפעות שנפעלים בחודש אלול. וע"פ האמור לעיל (ס"ד) בענין סור מרע ועשה טוב, שהחיות שבכל דבר הוא הטוב שבו, יש לומר, שבח"י אלול, שבו התחילו המאורות הגדולים להאיר בעוה"ז התחתון, נמשכת נתינת כח לעבודה דחודש אלול שתהי' (לא רק בהענין דסור מרע, אלא גם) בהענין דעשה טוב. ועד שתהי' העבודה דבקש שלום, שנעשה שלום בין הסור מרע לעשה טוב, ועד לעבודה באופן דרדפהו, שהו"ע המרוצה והרצון כו'.

(29) ראה לקו"ת פ' ראה ל, ריש ע"ג. (32) ספר השיחות תש"ג ע' 177. וש"נ. (33) ספר השיחות תש"ה ע' 122. וראה לקו"ש ח"ט ע' 250 ואילך. (30) ראה תו"א בראשית א, סע"ג. ובכ"מ. (31) ראה המשך תער"ב ח"א פמ"ט (34) ספר השיחות תש"ג ע' 141 ואילך. ע' 146 ואילך. ע' 188. ועוד. (32) ראה לקו"ת פ' ראה ל, ריש ע"ג. וש"נ. (33) ספר השיחות תש"ה ע' 122. וראה לקו"ש ח"ט ע' 250 ואילך. (30) ראה תו"א בראשית א, סע"ג. ובכ"מ. (31) ראה המשך תער"ב ח"א פמ"ט (34) ספר השיחות תש"ג ע' 141 ואילך. ע' 146 ואילך. ע' 188. ועוד.

ויש לקשר זה עם תורת הבעש"ט³⁵ (שגם נאמרה בח"י אלול³⁶) על מ"ש בפרשת השבוע³⁷ והי' כי תבוא אל הארץ וגו', שכאשר איש ישראל מגיע למעמד ומצב של מרוצה ורצון (ארץ מלשון מרוצה ורצון), שענין זה הוא באופן של נתינה, אשר הוי' אלקיך נותן לך, וגם באופן של ירושה, וירשת, אזי העבודה היא וישבת בה, להמשיך את הרצון בהתיישובות, ובאופן דוהלכת אל המקום אשר יבחר הוי' אלקיך, היינו, שבכל מקום שאיש ישראל הולך, עליו לדעת שהקב"ה בחר אותו ובחר את המקום להביאו שם, כדי לפעול שם עבודתו, ועד לתכלית הדבר — לשכן שמו שם כו'. וענין זה נעשה ע"י סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, כפי שנעשית באופן של קביעות, ע"י העבודה בג' הקוין תורה עבודה וגמ"ח (שבכל אחד מהם ישנם פרטי הענינים דסור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, כמבואר במ"א בארוכה) שעל ידם העולם עומד¹⁷, בקיום נצחי.

ועי"ז שהעבודה מלמטה היא באופן של מרוצה (רדפהו), נעשית גם ההמשכה מלמעלה באופן של מרוצה, עד מהרה ירוץ דברו³⁸, כמבואר³⁹ במעלת ברכת כהנים [ששייכת לכאו"א מישראל עליהם נאמר⁴⁰ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש], שההשפעה היא באופן דעד מהרה ירוץ דברו, והו"ע השקדים לטובה³⁹, והיינו, שנמשכת במהרה הכתיבה וחתימה טובה, וכמבואר⁴¹ בענין מרשית השנה ועד אחרית שנה⁴², רשה בתחלתה ומתעשרת בסופה⁴³, שרשה בתחלתה היינו לפני תקיעת שופר, ומתעשרת בסופה היינו מיד לאחרי תק"ש (בדוגמת כללות ענין התשובה, שבשעתא חדא וברגעא חדא⁴⁴ מתהפך לצדיק גמור⁴⁵, אלא שיש לו גם המעלה דצדיקייא בתיובתא⁴⁶).

-
היום דיום ב' דר"ה תשמ"א (תו"מ סה"מ מלוקט ח"א ע' מ).	35) ספר השיחות תרצ"ז ע' 191 ואילך (ע' 205 בהוצאת תשע"ד). "היום יום" חי אלול. כתר שם טוב שם ס"ג.
42) עקב יא, יב.	36) שנת תרנ"ב (ראה מקומות שצויינו בהערה הקודמת).
43) ר"ה טז, ב.	37) ר"פ תבוא.
44) זח"א קכט, סע"א. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86 ואילך.	38) תהלים קמז, טו.
45) קידושין מט, ב (לגירסת האור זרוע סקי"ב). שו"ע אה"ע סל"ח סל"א. לקו"ת ר"פ דברים (א, ב).	39) ראה לקו"ת ס"פ קרח. ובכ"מ.
46) הובא בלקו"ת דרושי שמע"צ צב, ב. ועוד. וראה זחי"ג קנג, ב.	40) יתרו יט, ו.
	41) ראה תורת לוי יצחק ע' סז. לקוטי לוי יצחק אגרות-קודש ע' שט. ע' תכא. סד"ה זה

1) **וזהו** אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול. דהנה, תכלית העבודה היא שנעשה הענין דדודי לי, שזהו"ע הדירה לו ית' בתחתונים⁴⁷, עי"ז שהקב"ה הוא אלקינו (דודי ל'), ולאח"ז נעשה מלך העולם. והענין דדודי לי נעשה ע"י אני לדודי. וע"ד מ"ש בפרשת השבוע⁴⁸ את הוי' האמרת היום גו' והוי' האמירך היום גו', והיינו, שע"י כל עניני עבודתו של איש ישראל, שזהו"ע את הוי' האמרת (אני לדודי⁴⁹), נעשה הענין דהוי' האמירך (דודי ל⁴⁹), החל מהענין דכל הקורא ושונה שע"י הקב"ה קורא ושונה כנגדו⁵⁰ (שזהו"ע דהאמרת והאמירך, מלשון אמירה ודיבור, שממשיכין אותו בבחי' אמירה ודיבור⁵¹). וכתורת הרב המגיד⁵² בפירוש מארז"ל⁵³ דע מה למעלה ממך, שכל מה שלמעלה הוא ממך, והיינו, שכל הענינים שנעשים למעלה, הרי הם ע"י עבודת האדם למטה. וענין זה שייך במיוחד לר"ה, שזהו מ"ש את הוי' האמרת היום גו', היום דייקא, כידוע שכל מקום שנאמר היום סתם קאי על ראש השנה⁵⁴ (כמבואר בלקו"ת⁵⁵ ובדרושי רבותינו נשיאינו⁵⁶ על הפסוק את הוי' האמרת היום גו'), והיינו, שע"י עבודת האדם בהכנה שבחודש אלול, נעשה בר"ה, היום, בנין המלכות, ע"י עשרה מאמרות שבהם נברא העולם⁵⁷, שזהו"ע והוי' האמירך היום, שהקב"ה אומר את העשרה מאמרות באופן וחיית חדש, כמבואר באגה"ק⁵⁸ שבראשית השנה נמשך אור חדש עליון יותר שלא הי' מאיר מעולם עדיין אור עליון כזה.

וענין זה (את הוי' האמרת) נעשה ע"י פעולת כל אחד מישראל, שהרי כל אחד מישראל נמצא עכ"פ בשדה, ויש אצלו רצון עצמי ש"רוצה לצאת להקביל פניו" של המלך, ולכן מובטח לו שהמלך מקבלו בסבר פנים יפות ומראה לו פנים שוחקות. וענין זה נמשך בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה הן בגשמיות והן ברוחניות, ובאופן דסור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, כפי שנמשכים בכל ג' הקוין,

47) ראה נחומא נשא טז. תניא רפ"ו.	53) אבות רפ"ב.
ובכ"מ.	54) ראה זח"ג רלא, א. רמ"ז לזח"ב לב,
48) תבוא כו, יז"ח.	ב. פענח רוא ס"פ נצבים.
49) ראה חדא"ג מהרש"א לברכות ו, א	55) תבוא מא, ג. ר"פ נצבים.
— הובא באוה"ת תבוא ע' תרנו.	56) אוה"ת תבוא ע' תתרסט. ע' תתרפ.
50) תדבאר רפי"ח. יל"ש איכה רמו	ועוד.
תתרלד.	57) אבות רפ"ה. וראה אוה"ת שם ע'
51) ראה אוה"ת שם ע' תתרפ. ע' תתרפח.	תתרסה.
52) לקוטי אמרים סקצ"ח.	58) סימן יד.

הן כפי שהם בעבודת האדם עצמו, והן כפי שפועלים עמידת העולם. ובאופן שנעשה עולם חדש⁵⁹, עי"ז שהוי' האמירך היום בחיות חדש, לאחרי ההקדמה דאת הוי' האמרת גו' בעבודה דחודש אלול, ובפרט ע"י החיות בעבודה שפועל ח"י אלול. ועי"ז נמשכת אורה וברכה וכל הענינים הטובים המרומזים באותיות הא"ב, להמשיך ולסיים את עבודת חודש אלול מתוך אורה ומתוך חיות, באופן שתהי' חיות בכל עניניו, ובמיוחד בהענין דאני נבראתי לשמש את קוני⁶⁰, מתוך שמחה וטוב לבב, כמ"ש⁶¹ עבדו את הוי' בשמחה. ועי"ז פועל לעצמו ולכל העולם כולו כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות גם יחד, בטוב הנראה והנגלה למטה מעשרה טפחים.

(61) תהלים ק, ב.

(59) לשון חז"ל — ב"ר פ"ל, ח.
 (60) משנה וברייתא סוף קידושין.

הוספה

בייה, ט"ו אלול תשי"ז
ברוקלין

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוה' ... שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו, בו כותב ומזכיר בהנוגע לשילוח התעודות הדרושות לנסיעה, ובודאי מכבר קבל המענה במברק. ובו ג"כ – שההשתדלות צ"ל אצל הקונסול, ולפלא גם הספק בזה, כיון שזהו החוק דארצה"ב וידוע ומפורסם לכל. ובטח למותר להדגיש הנכתב לכמה מאנ"ש, אשר הענין דמוח שליט על הלב, הוא לא רק דרך בעבודה בשביל הרוחניות שבעוה"ב, אלא שזוהי ג"כ הדרך להצלחה – כפשוטה – בהענינים ואפילו באלו הענינים שהלב נתרגש על ידם, וצריך להמוח שיהי שליט עליו. ומכלל הן אתה שומע לאו. והרי שלטון זה לא נפלאות היא, כי הוא בטבעו ותולדתו, וכהודעת רבנו הזקן.

גם שלשת המכתבים (מהם ב' חתומים על ידו בצירוף פעיל צעירי אגו"ח), נתקבלו.

בברכה למנוחת הנפש, מתאים לציווי תורתנו תורת חיים, שמזה מובן שביד האדם הוא, ובמילא גם – לבשו"ט בעניניו הפרטים ובענינים הכללים.

ובברכת כתיבה וחתימה טובה

מ. שניאורסאהן

מצילום האגרת.

דמוח שליט על הלב .. בטבעו ותולדתו, וכהודעת רבנו הזקן: תניא פ"ב (יז, א). פ"ז (כג, א).

ומכלל הן אתה שומע לאו: פרש"י פ' שופטים יז, כ. ועוד.
לא נפלאות היא: נצבים ל, יא.

ועד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה.

בשורה טובה למבקשי ה'

לאחר זמן רב שאזלו מן השוק
ב"ה ות"ל זכינו שבימים אלו הגיעו מבית הכורך

תורת מנחם כרכים:

ז; ח; י; יא; יב; טו; טז; יז;

יח; כא; כב; כד; כה; כו

ספרי המאמרים:

תשכ"ב; תשכ"ח; תשכ"ט

בהוצאה מתוקנת

את הספרים ניתן להשיג בחנויות הספרים קה"ת

באה"ק: (03) 9606-018 בארה"ב: (718) 778-0226

לעילוי נשמת

הרבנית מרת גיטל לאה ע"ה סלונים

בהרה"ח ר' ישראל ז"ל

נפטרה ט"ו מנחם-אב ה'תשע"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס לקראת יום השלשים ט"ו אלול

על ידי ולזכות משפחתה

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות